

Na rozhraní Rychlebských hor, Jeseníků a masivu Kralického Sněžníku se nás vypravilo pět. Lenka a Lukáš s právem startu v mistrovských kategoriích, Karel, Petr a Alena do kategorií veteránských. Vzhledem k dalekému cíli, jsme vyrazili už v pátek odpoledne. Vyhnuli jsme se dokonce i obvyklému přespávání v tělocvičně a objednali si ubytování v soukromí ve Starém Městě.

Předpověď byla deštivá (naštěstí se nenaplnila) a tak jsme na shromaždiště vyvlekli a postavili stan. Charakter terénu (jak poznamenal Petr) byl dán tím, že Kunčice jsou lyžařským střediskem. Ze shromaždiště byl nádherný výhled do kraje, ale všechno tady vedlo jen do kopce.

První z nás startovala Lenka (už v čase 16). My ostatní jsme měli všichni startovní časy více než 100 minut. Lukáš se odebral trávit hodinu a půl do karantény a my vyhlíželi doběh. Lenka přiběhla v krásném čase a zdálo se, že o postup má postaráno. Bohužel se ukázalo, že většina tratě je postavena ve vysoké trávě a lopuchách, kde se vyběhaly cestičky ke kontrolám, takže později startující soupeřky dobíhaly ve stále lepších a lepších časech. A Lenka se nakonec o šest vteřin nevešla do finále A.

Jenže to už jsem stoupala na start i já. Nejdřív jsem byla v lese strašně opatrná, pak už se mi to nezdálo až tak těžké, načež jsem okamžitě "ztratila nit" a v prudkém svahu nevěděla kam jít. Chvilí jsem se bezradně plazila od kupky ke kupce, než jsem kontrolu vysoko nad sebou uviděla. Pak následoval přeběh potoka a „lopuchová partie“, kterou mi trochu usnadnily mne

Napsal uživatel Kovářová Alena
Pondělí, 24 Červen 2013 15:48

předbíhající soupeřky. Stovka byla už na louce a pak doběh do cíle, který se na podmáčené louce přeměnil v hlubokou bahenní koupel. Nejvíce si ji užíval komentátor, který se bavil a šťastně komentoval ztráty bot, šipky do bahna apod.

Po doběhu jsem se dozvěděla špatnou zprávu – že Lenka nepostupuje a výbornou zprávu, že Lukáš svůj rozběh vyhrál. Karel byl v nepostupové půlce, já také, Petr se těsně do A-finále vešel.

Po závodech jsme v okolí Starého Města obešli okruh pevností z druhé světové války (u jednoho domečku měli řopík i na zahrádce) a povečeřeli v místní restauraci přeplněné orientáky.

Druhý den startovali první ti s nejhoršími výsledky a pak šli pořád ti lepší a lepší. Takže jsem se na start vydala mezi prvními. Cesta opět úžasně stoupala, kolem kvetoucí neposečené horské louky, na jedné straně Kralický Sněžník, na druhé vykukoval Praděd. Sluníčko svítilo, prázdninová idyla. Bohužel jen do startu. Povinný úsek od startu byl do dlouhého kopce (v horní třetině už jsem běh nahradila chůzí a maskovala usilovným mapováním). První kontrolu jsem šla opatrně, na druhou jsem pořád usilovně mapovala a stejně v závěru zaváhala. Pak už jsem se srovnala, trať začala klesat – dlouhá stráň, vysoký les, šikmý seběh a kupky a kupy.

Za chvíli po mně doběhla Lenka, pak Petr a Karel. A šli jsme k divácké kontrole fandit finalistům a hlavně Lukášovi. Netrpělivě jsme čekali, kde se z lesa vynoří a koukali přes rameno

22.-23.6.2013, Mistrovství České republiky na krátké trati, Kunčice

Napsal uživatel Kovářová Alena
Pondělí, 24 Červen 2013 15:48

liberečákům, kteří byli on-line. Viděli jsem, že Lukáš na radio kontrole ztrácí, nicméně se po chvíli vyřítil z lesa (trochu z jiné strany než soupeři) a zase zaběhl. My jsme běželi také, ale tentokrát povzbuzovat na doběh. Ve finále doběhl Lukáš na sedmém místě, což je nádherné umístění (jen my jsme byli namlsaní z jeho výkonu z předchozího dne a přemýšleli, zda výkon zopakuje). Petr v A-finále nechal také nějaké soupeře za sebou, Lenka vyhrála finále B, Karel byl ve finále B druhý a ani já jsem nebyla poslední.

Počasí se moc povedlo, organizátoři vybrali nádherné místo, všechno bylo v pohodě, příjemné, včetně občerstvení. Bylo by krásné nemuset se hned vracet domů a vyzkoušet si znovu běh mezi kupkami, jít na výlet na kralický Sněžník a udělat si prázdniny. Bohužel jsme museli nastoupit do auta a absolvovat dlouhou cestu domů.